

Около скелетитѣ не се намѣриха никакви предмети.

Разкопкитѣ въ могилитѣ при село Ендже ни разкриватъ една отъ неписанитѣ страници отъ исторіята на нѣкогашнитѣ обитатели на страната ни. Ето какво четемъ въ тази страница.

— Много години преди Христа е живѣлъ народъ, който погребвалъ мъртвитѣ си по следния начинъ:

Тѣлото на мъртвия, преди да бѣде заровено, грижливо боядисвали съ червена боя; а когато мекитѣ части на тѣлото изгнивали, червената боя постепенно се полепѣла върху коститѣ, както и върху околната прѣстъ. Краката на мъртвия, още преди трупътъ да е изстиналъ, били пригъвани, и въ това положение мъртвиятъ билъ погребванъ. Когато умре мжжътъ, изкопвали за него въ земята гробъ и следъ като поставятъ въ него трупа, покриватъ гроба съ дъски и дървета и почватъ да насипватъ могилата.

Въ насипа на могилата погребватъ най-любимата жена или жени, за да доставатъ на мжжа сжщитѣ радости и въ задгробния му животъ.

Майкитѣ, за да не тжжатъ за рожбитѣ си, били погребвани заедно съ тѣхъ.

Колко страненъ и жестокъ се вижда за насъ този обичай! Но нѣкога хората не сж мислили като насъ. Жената, която искрено вѣрвала въ задгробния животъ и обичала своя мжжъ, съ радостъ посрѣщала смъртъта, защото знаела, че вмѣсто да остане вдовица и се бори съ негодитѣ на земния животъ, въ бѣдеще за винаги ще бѣде подъ покровителството на своя любимъ мжжъ и ще се радва на неговитѣ нѣжности. За това схващане на старитѣ обитатели на страната ни имаме дори исторически сведения. Херодотъ, бащата на